

4 Scene. Klaus. später Emma und Agnes.

Výstup 4. Řeřicha. Později Lenka a Říhová.

Klaus. Řeřicha.

Allegro.

Haha, Haha!
Haha, Haha!

Der Va - ter weiss es schon für - wahr!
Ted' to kmo - tří - ček už ví!

Meno mosso.

Auch der Mut - ter Agnes wird es bald nun klar.
Hned se ta - ké kmo - tra o tom pre - svéd - ěí.

Mit der Toch - ter naht sie schon in Zank und Streit:
Hic, již s Lenkou v hál - ce při - chá - zí ted' sem,

das ist ein Hoch - genuss für mei - - ne We - nigkeit! (Styrje se)
co si ty po - vědí, též si poslechnem.

(verbirgt sich)

Moderato.

Emma. Lenka. Agnes. Říhová. Emma. Lenka.

Ich sage „nein,“ lie-be Mutter! Und ich „ja,“ das merke dir! Wer sich vermählt, wählt den Freier,
Po-vídám vám, že já nechci! Na tom dost, že to chce já! Kdo se vdává, ten též vo-lí,

p dolce

Conced.

ja, so war es im-mer hier!
tak se mně to as-poň zdál

pp

Agnes. Říhová. Emma. Lenka.

Du warst stets ein thörichtMädchen! Bin es jetzt nicht mehr!
Ty jsi a-le hlou-pé děv-če! K to-mu chy-trá píci!

pp

Agnes. Říhová.

El - nen hüb-schen, bra - ven Frei - er fin-det man nur schwer.
Zvo - lit mu - že po - řád - né - ho ne - ní snad-ná věc.

Kurz und gut, in drei Wochen, wenn nicht früher gar, führt der jung,
 Zkrátka, dobře, o-de dneška za tři ne-dě-le. Ta-ník te-be

p *mf*

Emma. Lenka.

Ot-to Wer-ner dich zum Al-tar! Wer sich als Bräu-ti-gam
 sou-se-do-vie kol-tá-ři ve-del Ko-ho za man-že-lu

mf

stellt bei uns ein, der muss nach mei-nem Sinn we-nig-stens sein;
 mám já si vzít, to-ho přeč mu-sím, ach, též rá-da mít;

cresc.

wer sich als Bräu-ti-gam stellt bei uns ein, der muss von Al-len mir am
 ko-ho za man-že-la mám já si vzít, to-ho přeč mu-sím, ach, též

p

lieb-sten sein, der muss mir von Al-len am lieb-sten
 rá-da mít, to-ho přeč mu-sím, ach, též rá-da

ritard. *3* *pp*

Più mosso.

Emma. Lenka.

sein!
mít!Lie - be ist
Lá - ska, ta

Agnes. Říhová.

Dummes Zeug, Alfan-zerei-en, Lie-bes-i - de-a - le!

Bláz-ni by - li, kor-dy mē-li, k ě-mu lá - sky trba?

Più mosso.

Moderato. (tempo I.)

Emma. Lenka.

Agnes. Říhová.

nö-thig zu der E - he, wie das Brod zum Mah - le.

je pro man-želství, co pro o - bēd chle - bal

Schweig' mir stül-le!

Ti - cho, pra - vím!

ist er morgen

a když zítra

Emma. Lenka.

zu Be - su - che hier —

To - ník při - jde k nám —

Ja für wahr, ein net - tes Körb - chen kriegt er dann von mir!

Krás - ný ko - šík, na mou vě - ru, já mu ji - stě dám!

Agn. Říp.

Em. L.

Agn. Říp.

Em. L.

Ei - nen Korb?

Koš mu dáš?

Werden so - hen!

U - vi - dí - me!

Heira - the ihn!

Vezmeš si jej!

Wird kaum gehen!

Vy - ři - dí - me!

Agnes. Řihová.

Klaus. Řeřicha.

53

Du musst, da-für sor-ge ich al-lein. Da-für sor-ge- sie al-lein!
 Mu-síš, o to já se po-sta-rám. O-na prý se 'po-sta-rá!

cresc. e string.

Emma. Lenka.

Ich und müssen! das wollen wir noch sein!
 Já že musím? ko-ší-ček mu dám!

Più mosso.

Klaus. Řeřicha.

Agnes. Řihová.

Ei-nen Korb kriegst er von ihr, Nie-mand wollt' es glau-ben mir. Wie ich will, so muss es sein,
 Ko-ší-ček mu Len-ka dá, už to kmo-tra, už to má. Na to já se po-di-vám,

da-für sor-ge ich al-lein, du musst, du musst! ja da-
 na to já se po-di-vám, mu-síš, mu-síš! o to

(Geht erzürnt nach rechts ab)

für sorg ich al-lein! (Odejde v pravo rozněvám)
 já se po-sta-rám!

p cresc.

54 5. Scene. Emma allein.
Výstup 5. Lenka sama.
Allegro assai.

Ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
Na to bych se po - dí - va - la, na to bych se po - dí - va - la,
secco

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä - - len;
a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra - - la; *ritard.*

ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te
na to bych se po - dí - va - la, na to bych se
pp a tempo

mir noch feh - len, mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä - -
po - dí - va - la, a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra -
f *f* *cresc.*

ritard. molto

cresc. *dim.* *a tempo*
- len! Ja, das soll - te
- la! Na to bych se
ritard. molto *p a tempo*

mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
po - dí - va - la, ra to bych se po - dí - va - la,

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht
a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma

dürf - te wäh - len!
ne - vy - bra - le!

Ot - to wär' kein
To - nik ar - ei

ü - bler Frei - er, At - les schätzt ihn hoch und
tak zlé ne - ní, ce - lá ves jej vel - mi

theu - er,
ce - ní,

ja, man lobt ihn un - ge - heu - er,
ze - nich ne tak k za - ho - ze - ní,

ja, man lobt ihn un - ge - heu - er!
ze - nich ne tak k za ho - ze - ní!

pp

ad. *ad.* *ad.*

Doch ich las - se mich nicht zwingen, doch ich las - se mich nicht zwingen, niemand soll es
Při - nu - ti - ti však se ne - dám, při - nu - ti - ti však se ne - dám, a na to se

pp

je ge - lin - gen, so mein Ja - wort zu er - rin - gen!
přec po - dí - vám, ko - mu ru - kn, srd - ce za - dám!

ritard.

pp

Wird der Rech - te mir er - schei - nen, wird der Rech - te mir er - schei - nen, dann sag' ich „nun
Při - nu - ti - ti však se ne - dám, při - nu - ti - ti však se ne - dám, a na to se

fz *fz*

ritenuto molto
cresc. *dim.*

ist's im Reinen, Lie-be mö-ge uns ver-ei- - - - - nen!
přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za-dám!

fz *fz* *ritenuto molto*

a tempo

Wird der Rech-te mir er-schei-nen, wird der Rech-te mir er-schei-nen,
Při-nu-ti-ti však se ne-dám, při-nu-ti-ti však se ne-dám.

a tempo

pp *pp* *pp*

dann sag' ich „nun ist's im Rei-nen, mö-ge Lie-be uns ver-ei- -
a na to so přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za- -

nen!
dám!

Più mosso.

pp

6. Scene. Emma. Klaus.
Výstup 6. Lenka. Řeřicha.

Klaus.
 Řeřicha.

Allegro.

Lie - be
 Proč tak

Recit.

Emma, was stehst du hier   aller Freu - de bar?   Ist's Furcht viel.
 Lenka zarmou - ce - na   stojíš smut - ně, ach?   Na - po - sled

leicht vor dem neu - en Schwie - ger - va - - - - - ter gar?
 má před bu - doucím ta - tínkem svým   strach?

Poco meno mosso.
 Emma. Lenka.

Ha - be kei - nen, der Herr Pa - the treibt nur Scherz mit mir!
 Mat - ku mám jen, pan kmo - tří - ček rá - - - - - žer - to - vat!

Poco meno mosso.

Was nicht ist, kann werden.
 Nu, co ne - ní, mů - že

Ach, ihr fa- selt, - ich ver-sich'-re euch auf
Kno-tr bláz-ní! Já vás vě-ru u - ji -

Kind, das mer-ke dir! Nicht in's Lee-re!
vždycky je-ště být! Po- chy - bu - ji!

sf

Klaus. Řeřicha.

Eb - - re!
šťá - - ji.
leggiere

Nun, wohlan!
Nu - že, dobrá.

p

Red. *Red.* *Red.* *Red.*

4 2 1
5 4 2

bü-re doch nur!
poslyš mne jen!

Dei-ne Mut-ter will, ich glau - - be,
Vid, že mat-ka tvá si prá - la.

pp

Red. *Red.* *Red.* *Red.*

heut' o - der morgen,
dnes či vče-ra,

wohl verstanden,
to je jed-no,

brin-gen dich unter die Hau-be,
a - bys ty se již provda-la.

stacc. *Red.* *Red.* *Red.* *Red.*

5282

heut' o - der morgen, wohl verstan - den, brin-gen dich unter die Haube.
dnes či včera, to je jed - no, a - bys ty se již provda-la?

pp
Red.

Emma. Lenka.

Klaus. Reřicha.

Zu dem jungen Ot-to Wer-ner woll-te sie mich heute zwin-gen. Siehst du, Mädchen, siehst du,
K sou-se-do-vic To-ni-ko-vi pri-nu-ti-ti dnes mě chťe-la. Nu-tit to - be? Proč to

Red. *p* *dimin.*

Emma. Lenka. Klaus. Reřicha.

Mädchen, mit dem Plan will durch sie drin-gen. Pa - the! Merkst du nicht, was sie
či-ní, kmotra do-bře to vč-dě-la. Kmo - třel! Nic ti ne-na-pa-

pp

Gar kei-ne Spur!
Vě - ru, že ne!

will?
dá?Hör' nun ganz in der Still!
Slyš, co v úmyslu má.Du hast einen harten
O - na ví, že tvrdou

p

Schä-del, bist un-biegsam wie ein Mann, und sie weiss, dass man dich zwingen
hla-vu, vel-mi tvr-dou hla-vu más, z nu-ce-ní že na tom svě-te

Emma. Lenka.

nie zur Hei-rat kann. Ja, so ist es, ei-nen Schädel hab' ich, wie ein
nic ne-u-dè-láš. A-no, vě-ru, hla-vu tvr-dou, vel-mi tvr-dou

Klaus. Řeřicha.

Mann, ihr wisst, dass man mich nicht zwingen kann. Da-rum wolte sie dich zwingen
mám, z nu-ce-ní já nic ne-u-dè-lám. Pro-to je-nom nu-ti-la te

gar so schlau und fein, den genannten Ot-to Werner auf der Stell', auf der Stell' zu frein;
a po-bá-da-la, bys Tb-ní-ka sou-se-do-vic za mu-že, za mu-že vza-la;

Denn, dass du ihr nicht ge - hor - chest, das wuss - te sie ja ganz ge -
ne - bot' že se ne - po - dro - biš, nebot' že se ne - po - dro - biš

Ad. *Ad.* *Ad.* *Ad.*

nau, das wusste sie ge - nau, oh, uns - re lie - be Pa - thin ist gar schlaui! Zu we - nig
pres - věd - če - na je, ó, ta na - še kmo - tra vě - ru chy - trá jel A co by

dimin. *p*

Einma. Lenka.

klar ist mir die G'schicht! Nein, nein, nein,
tím do - cí - li - la? Ne, ne, ne,

Du begreifst es noch immer nicht?
Tys to je - ště nepo - chopi - la?

f *p*

nein!
ne!

Ich seh's schon ein!
O, je - mi - nel

Nun hö - re denn: die Pa - thin
Te - dy slyš jen: kmo - tra há.

meint, dass dich Lie-be mit ihm ei-net. O, der ist mir nicht ge-
 dá, že máš Ton-du tro-chu rá-da. To však žád-ná prav-da

crusc.

Klaus. Řeřicha.

fähr-lich! Das ist ja auch leicht er-klär-lich! Klug ist er
 ne-ni! Ta-ké snadno k po-cho-pe-ní. O-šklí-vý

pp

Viel Dumm'-re hab' ich schon ge-
 Nu, znám hlou-pé vše-li-ja-

nicht, je. auch nicht schön,
 hlou-pý ta-ke,

pp

schön! ké! *f* be Habt ihr
 To jsou

schief die Na-se, lang die Oh-
 nos má kři-vý, u-ši dlou-

p *fp*

led. *led.*

Ra- che ihm geschwo- ren?
po-mlu- vy jen pou- hé!

ren,
hé,

auch hinkt er tüch- tig,
sil- nè šmat- há,

schielt nicht min- der-
sil- há hez- ky-

pp

Red.

Emma.
Lenka.

Das sind Plaudereien für Kinder!
Sa- mé je- nom tře- sky ple- sky!

Klaus. (stellt sich verwundert.)
Řeřicha. (sličným udivením)

Moderato.

Emma. (verlegen.)
Lenka. (v rozpacích)

Du vertheidigst ihn ja noch!
Proč pak se ho u- jf- más?

Es

Moderato.

Klaus. Řeřicha.

Ist ja Eu- er Nef- fe doch!
Kmo- tří- nek to pře- ce- váš!

Sagst du, Mädchen, schliesslich „nein“?
Te- be chce se zba- vit tak,

Più mosso.

Emma.
Lenka.

Kl. Řeřicha.

kaun sie selbst dann um ihn frei'n.
by jej vza- la sa- ma pak.

Wer?
Kdože?

Die Pethin!
Kmotra!

Meno mosso.

65

Emma. Lenka.

Meine Mutter? ach lieber Herr, was fällt euch
Že mō-je matka? i, co pak vám to na- pa-

Tempo I.

ein?
dá?

Klaus.
Řeřicha.

Glau-be mir's, o lie - be Em - ma! denn ich
Spo-leh - ni se. Len - ko mi - tál mlu-vím

ir - re kaum. Ich weiss nicht, ob ich's wirklich hö-re, oder ist's ein Traum. Die
prav - du jen. Ne-vím, zda-li do-bře sly-ším, či je-li to sen. Však

Pa - thin weiss nicht, was da ge - schieht, du magst ihn ja gar nicht,
 proč jen kmo tra se Len - ky ba - ji, vždyr ta o to ní - ka

dimin. *pp*

Emma. (gezwungen lächelnd.)

Lenka. (s nucným úsměvem.)

wie man sieht!
 proč ne - sto - jí!

Das ist doch klar, wer nur d'ran zweifeln kann.
 Však to se ro - zu - mí sa - mo se - bou,

pp

Meno mosso.

Kl. - Ref.

wir - wer - den doch nicht strei - ten um den Mann! Das ist doch
 dee - ra a mat - ka přit se ne - bu - dou! Však to se

mf

klar, wer nur d'ran zwei - feln kann, ihr wer - det doch nicht strei - ten um den
 ro - zu - mí sa - mo se - bou, dee - ra a mat - ka přit se ne - bu -

ritard. *rit.*

Andante.

Emma. - Lenka.

Mann.
 dou.

Immer kla - rer wird die Sa - che.
 Teď v hlavě mi sví - tá,

pp *ed.*

ganz klar, in der That, we - he mei - ner lie - ben
já po-zor si dám, a - le bè - da pa - ní -

Mut - ter, we - lie, we - he, spin - net sie da - bei ei - nen Ver -
má - mé, a - le bè - da pa - ní - má - mé, až vše vy - pá -

rath! tráml 3 Klar wird die Sa - che, ganz klar, und ver - stánd - lich, immer deutli - cher auch in der
Vhla - vě ji ná - hle, aj, v hla - vě ji svi - tá do - brý po - zor, ted' po - zor si

That! dá, we - he, we - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter,
a - le bè - da, a - le bè - da pa - ní - má - mé,

Sa - - che, im - mer schö - - - ner in der That!
sví - - tá, do - brý po - - - zor, ted' si dám,

we - - he, we - - - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter, spin - net sie Ver - -
a - - le bè - - - da, a - le bè - da pa - ní - má - mē, až vše vy - - pá -

And.

we - he meiner lie - ben Mut - ter, we - he mei - - - ner, we - he meiner lie - ben Mut - ter,
a - le bè - da pa - ní - má - mē, a - le bè - - - da, a - le bè - da pa - ní - má - mē,

rath,
trá,

we - he a - - her, we - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter,
a - le bè - da, bè - da, a - le bè - da pa - ní - má - mē,

dimin.

And.

pp
we - he, we - - he, spinnet sie da - bei Ver - rath!
a - le bè - - da až to všechno vy - pá - trám!

spin - net sie Ver - rath!
až vše vy - pá - - - trál Im - mer kla - rer wird die Sache für die in der
V hlá - vě se jí roz - bře - sku - je, ted' si po - zor

pp

And.

Im-mer kla-rer wird die Sache für mich in der That!
 V hlavě se mi roz-bře-sku-je, ted' si po-zor dām,
 That!

we-he ih-rer lie-ben Mutter, spin-net sie Ver-
 a-le bē-da pa-ní-má-mě, až to všechno

legato

And.

we-he mei-ner lie-ben Mut-ter, spin-net sie Ver - - rath!
 a-le bē-da pa-ní-má-mě, až to vy-pá - - trám!

We-he
 A-le

rath!
 vy - - - - pá - - - - trá!

*legatissimo
 dimín.*

we-he,
 bē-da,

spin-net,
 až to,

spin-net
 až to

sie Ver - rath!
 vy-pá - trám!

We-he, we-he,
 A-le bē-da,

we-he ih-rer lie-ben Mutter, spin-net sie Ver - rath!
 a-le bē-da pa-ní-má-mě, až to vy-pá - trá!

pp

Recit.

Muss nun ge-hen- gu-ten Mor-gen!
Mu-sin do-mü, kmo-trö mi-ly!

Recit.

Lie-bes Mäd-chen, sei nur klag!
Pü-jdu ta-ké, dí-tè mé.

Macht euch drü-ber kei-ne Sor-gen!
Ne-dè-lej-te si-sta-ro-stil

(Ab)
(Odejde)

Ich hab' der eig'-nen schon ge-nug!
Chra-niž Pán Bůh, mám já své!

Emma geht scheinbar fort, kehrt jedoch allsogleich zurück
Lenka dělá, jakoby šla domů, když však kmožr zaje, vrátí se.

p

fz *dimin.*

sf *p* *pp*